KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 11.8.2004
KOM(2004) 553 v konečnom znení

Návrh

ROZHODNUTIA RADY

povoľujúce Taliansku uplatňovať opatrenie, ktoré sa odchyľuje od článku 2(1) Šiestej smernice 77/388/EHS o zosúladení zákonov členských štátov o daniach z obratu

(predložená Komisiou)

ODÔVODNENIE

1. Podľa článku 30 Šiestej smernice Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení zákonov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – Jednotný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ hodnotenia,[1] Rada, jednajúca jednomyseľne na základe návrhu Komisie, môže povoliť ktorémukoľvek členskému štátu uzavrieť s treťou krajinou alebo medzinárodnou organizáciou dohodu, ktorá môže obsahovať odchýlenia od tejto smernice.

2. V žiadosti, predloženej Komisii a zaevidovanej Generálnym sekretariátom Komisie dňa 24.03.2004, talianska vláda požiadala o povolenie uzavrieť dohodu so Švajčiarskom, ktorá obsahuje ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od článku 2(1) smernice 77/388/EHS.

3. V súlade s článkom 30(2) Šiestej smernice, Komisia informovala ostatné členské štáty o žiadosti talianskej vlády listom z 11.05.2004 a listom z 12.05.2004 Komisia informovala Taliansko, že má všetky informácie, ktoré považuje za potrebné pre posúdenie žiadosti.

4. Článok 2(1) smernice 77/388/EHS, stanovuje, že dodávka tovaru alebo služieb, uskutočnená daňovníkom za úplatu v rámci územia jeho krajiny, podlieha dani z pridanej hodnoty (DPH).

5. Účelom odchýlenia od právnej normy, o ktoré požiadalo Taliansko, je získať povolenie uzavrieť dohodu so Švajčiarskom, ktorá obsahuje ustanovenia odchyľujúce sa od článku (1) smernice 77/388/EHS, a oslobodiť poplatky za používanie tunela Gran San Bernardo od DPH. Existujú dva dôvody pre túto požiadavku: Po prvé, zavedenie DPH na poplatky sa používanie tunela Gran San Bernardo od 1. januára 2003 viedlo ku konkurenčnému skresleniu pri predaji sezónnych lístkov pre mnohonásobné cesty. Po druhé, špecifikácia príjmov pre účely DPH pomerne k fyzickému vymedzeniu hraníc medzi krajinami spôsobuje vysoké administratívne náklady, pretože príjmy sa vypočítavajú a rozdeľujú v súlade s ekonomickými kritériami, ktoré odrážajú špecifikáciu nákladov na správu a údržbu tunela. Tieto náklady na správu tunela sa netýkajú len samotného tunela, ale aj diaľnice, ktorá spája tunel na území Talianska s talianskou cestnou sieťou.

6. Článok 21 talianskeho zákona č. 289 z 27. decembra 2002 (rozpočet pre rok 2003) zrušil článok 9(11) (medzinárodné služby a služby súvisiace s medzinárodným obchodom) výnosu prezidenta č. 633 z 26. októbra 1972 o zavedení a realizácii dane z pridanej hodnoty a viedol k vyberaniu DPH (talianskym prevádzkovateľom tunela) u poplatkov za používanie tunela Gran San Bernardo od 1. januára 2003. Avšak Švajčiarsko neuplatňuje pri tomto poplatku DPH, ani podobnú daň; podľa Dohody z roku 1958, uzatvorenej medzi Talianskom a Švajčiarskom pred zavedením jednotného systému DPH, Švajčiarsko nie je povinné uplatňovať a vyberať taliansku DPH u poplatkov za používanie tunela Gran San Bernardo. Preto zavedenie DPH iba u poplatkov, ktoré vyberá taliansky prevádzkovateľ, viedlo k rozdielu v užívateľských nákladoch a skreslilo konkurenciu pri predaji sezónnych lístkov.

[1] Ú. v. EÚ L 145, 13.6.1977, s.1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2003/92/ES (Ú. v. EÚ L 260, 11.10.2003, s. 8)

Užívatelia môžu zaplatiť za sezónne lístky pre mnohonásobné cesty na oboch stranách tunela a kúpiť ich tam, kde sú lacnejšie, teda vo Švajčiarsku.

7. Tunel križuje medzinárodnú hranicu a spravuje ho taliansko-švajčiarsky spoločný podnik a dve spoločnosti zabezpečujúce prevádzku tunela, ktoré majú sídlo vo svojich príslušných krajinách. Taliansky prevádzkovateľ, v súlade s princípom teritoriality, má vyberať DPH (20%) iba s ohľadom na časť tunela na talianskej pôde. Avšak podľa právne záväznej dohody medzi prevádzkovateľmi, uzavretej v roku 1963 a uplatňovanej dodnes, príjmy z poplatkov za používanie tunela sa nerozdeľujú pomerne k fyzickému vytýčeniu hraníc medzi krajinami, ale musia sa rozdeliť v súlade s ekonomickými kritériami, ktoré odrážajú špecifikáciu nákladov na správu a údržbu tunela (57,5% pre taliansku prevádzkujúcu spoločnosť a 42,5% pre švajčiarsku prevádzkujúcu spoločnosť). Náklady na správu a údržbu tunela zahŕňajú aj používanie časti diaľnice, ktorá umožňuje prístup do tunela. To znamená, že presná suma príjmov, rozdelená v súlade s týmito kritériami, sa môže stanoviť iba neskôr. Pre účely DPH sa táto výška musí potom prepočítať pre získanie špecifikácie, ktorá bude odrážať princíp teritoriality, určiac hodnotu nákladov na správu a údržbu časti diaľnice, ktorá umožňuje prístup do tunela. Takýto obtiažny spätný prepočet a výber DPH produkuje vysoké administratívne náklady a nemôže sa vykonávať v súlade so systémom spotrebiteľskej dane, ktorý vyžaduje odvádzanie a vyberanie DPH okamžite.

8. Na základe týchto skutočností je jedinou realizovateľnou možnosťou povoliť Taliansku uzavrieť so Švajčiarskom dohodu s ohľadom na oslobodenie poplatkov za používanie tunela Gran San Bernardo od DPH. Odchýlenie od právnej normy umožní Taliansku zrušiť výhrady voči realizácii článku 8 Dohody medzi Talianskom a Švajčiarskom, ktorá stanovuje, že: "Les questions de douane, de police, monétaires, fiscals et socials soulevées par la construction et l'exploitation du tunnel feront l'objet d'accords particuliers entre le Gouvernement italien et le Gouvernement Suisse." Odchýlenie od normy predstavuje pre taliansko-švajčiarsky spoločný podnik a jeho dve prevádzkujúce spoločnosti veľké zjednodušenie.

9. Požadovaná výnimka bude mať dopad na vlastné zdroje Európskeho spoločenstva z dane z pridanej hodnoty. Talianska vláda vypočítala tento možný dopad na základe daňových priznaní talianskych spoločností prevádzkujúcich tunel v roku 2002. V roku 2002 bol tunel Monte Bianco zatvorený kvôli prebiehajúcim prácam a následne sa zvýšila premávka cez tunel Gran S. Bernardo. Preto suma vypočítaná na tomto základe sa musí považovať za „špičkovú hodnotu", ktorá bude v nasledujúcich rokoch oveľa nižšia. Daňové priznania spoločnosti prevádzkujúcej tunel vykazujú zdaniteľnú sumu približne 7,5 milióna eur za rok 2002. Talianska vláda odhaduje, že oslobodenie od DPH preto neprekročí stratu výnosu vo výške približne 1,5 milióna eur ročne. Podľa talianskej vlády asi štvrtina služieb sa poskytuje osobám, ktoré sú oprávnené k odpočtu DPH, takže zdaniteľná suma by mala byť v skutočnosti bližšie k 5,625 milióna eur ročne a strata výnosu, spôsobená odchýlením od právnej normy, by bola 1,125 milióna eur. Pokiaľ ide o vlastné zdroje, možná strata výnosu pre rozpočet Spoločenstva v dôsledku odchýlenia od právnej normy by bola v každom prípade nižšia ako 28 125 eur od roku 2004 ďalej, ak bude odvádzaná z 5,625 milióna eur pri maximálnej sadzbe 0,5% podľa Berlínskeho rozhodnutia z 24.-25. marca 1999. Je preto nutné, aby Talianska republika urobila každý rok odhad výšky strát DPH v štádiu konečnej spotreby a pripočítala ekvivalentnú kompenzáciu

k základu DPH, ktorý sa používa na stanovenie jej príspevkov do vlastných zdrojov Spoločenstva.

Návrh

ROZHODNUTIA RADY

povoľujúce Taliansku uplatňovať opatrenie, ktoré sa odchyľuje od článku 2(1) Šiestej smernice 77/388/EHS o zosúladení zákonov členských štátov o daniach z obratu

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Šiestu smernicu Rady (77/388/EHS) zo 17. mája 1977 o zosúladení zákonov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – Jednotný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ hodnotenia[2] a najmä na jej článok 30,

so zreteľom na návrh Komisie[3],

keďže:

(1) V žiadosti, predloženej Komisii a zaevidovanej Generálnym sekretariátom Komisie dňa 24.03.2004, talianska vláda požiadala o povolenie uzavrieť dohodu so Švajčiarskom, ktorá obsahuje ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od článku 2(1) smernice 77/388/EHS.

(2) Existujú dva dôvody pre túto požiadavku: Po prvé, zavedenie DPH u poplatkov za používanie tunela Gran San Bernardo od 1. januára 2003 viedlo ku konkurenčnému skresleniu pri predaji sezónnych lístkov pre mnohonásobné cesty. Po druhé, špecifikácia príjmov pre účely DPH pomerne k fyzickému vymedzeniu hraníc medzi krajinami spôsobuje vysoké administratívne náklady, pretože príjmy sa vypočítavajú a rozdeľujú v súlade s ekonomickými kritériami, ktoré odrážajú špecifikáciu nákladov na správu a údržbu tunela. Tieto náklady na správu tunela sa netýkajú len samotného tunela, ale aj diaľnice, ktorá spája tunel na území Talianska s talianskou cestnou sieťou.

(3) Od 1. januára 2003 taliansky prevádzkovateľ tunela odvádza a vyberá DPH u poplatkov za používanie tunela Gran San Bernardo. Avšak Švajčiarsko neuplatňuje u tohto poplatku DPH, ani inú podobnú daň; podľa Dohody z roku 1958, uzatvorenej medzi Talianskom a Švajčiarskom pred zavedením jednotného systému DPH, Švajčiarsko nie je povinné uplatňovať a vyberať taliansku DPH u poplatkov za používanie tunela Gran San Bernardo. Preto zavedenie DPH iba u poplatkov, ktoré vyberá taliansky prevádzkovateľ, viedlo k rozdielu v užívateľských nákladoch a skreslilo konkurenciu pri predaji sezónnych lístkov. Užívatelia môžu zaplatiť za sezónne lístky pre mnohonásobné cesty na oboch stranách tunela a kúpiť ich tam, kde sú lacnejšie, teda vo Švajčiarsku.

---

[2] Ú. v. EÚ L 145, 13.6.1977, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2003/92/ES (Ú. v. EÚ L 260, 11.10.2003, s. 8)

[3] Ú. v. EÚ C , , s. .

(4) Tunel križuje medzinárodnú hranicu a spravuje ho taliansko-švajčiarsky spoločný podnik a dve spoločnosti zabezpečujúce prevádzku, ktoré majú sídlo vo svojich príslušných krajinách. Taliansky prevádzkovateľ, v súlade s princípom teritoriality, má vyberať DPH (20%) iba s ohľadom na časť tunela na talianskej pôde. Avšak podľa právne záväznej dohody medzi prevádzkovateľmi, uzavretej v roku 1963 a uplatňovanej dodnes, príjmy z poplatkov za používanie tunela sa nerozdeľujú pomerne k fyzickému vytýčeniu hraníc medzi krajinami, ale musia sa rozdeliť v súlade s ekonomickými kritériami, ktoré odrážajú špecifikáciu nákladov na správu a údržbu tunela. Náklady na správu a údržbu tunela zahŕňajú aj používanie časti diaľnice, ktorá umožňuje prístup do tunela. To znamená, že presná suma príjmov, rozdelená v súlade s týmito kritériami, sa môže stanoviť iba neskôr. Pre účely DPH sa musí táto stanovená suma špecifikovať v súlade s princípom teritoriality, určiac hodnotu nákladov na správu a údržbu časti diaľnice, ktorá umožňuje prístup do tunela. Takýto spätný výpočet a výber DPH je obtiažny a produkuje vysoké administratívne náklady. Nemôže sa vykonávať v súlade so systémom spotrebiteľskej dane, ktorý vyžaduje odvádzanie a vyberanie DPH okamžite.

(5) Na základe týchto skutočností je jedinou realizovateľnou možnosťou osloboditˇ poplatky za používanie tunela Gran San Bernardo od DPH. Odchýlenie od právnej normy predstavuje veľké zjednodušenie pre taliansko-švajčiarsky spoločný podnik a jeho dve prevádzkujúce spoločnosti.

(6) Avšak požadované odchýlenie bude mať dopad na vlastné zdroje Európskeho spoločenstva z dane z pridanej hodnoty, a preto si vyžaduje kompenzačné opatrenia.

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Odchýlením od článku 2(1) smernice 77/388/EHSsa týmto povoľuje Talianskej republike uzavrieť dohodu so Švajčiarskom o oslobodení poplatkov za používanie tunela Gran San Bernardo od DPH. Povolenie sa udeľuje pod podmienkou, že Talianska republika urobí každý rok odhad výšky strát DPH v štádiu konečnej spotreby a pripočíta ekvivalentnú kompenzáciu k základu DPH, ktorý sa používa pri stanovení jej príspevkov do vlastných zdrojov Spoločenstva.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené Talianskej republike.

V Bruseli,

Za Radu
Predseda